

Abstrakt: U více než 75 % druhů ptáků se vyskytují mimopárové paternity, tedy situace, kdy alespoň jedno z mláďat v hnízdě nepatří sociálnímu partnerovi dané samice. Zatímco zájem samců účastnit se mimopárových kopulací je intuitivní (více zplozených potomků), výhody plynoucí z promiskuity u samic nejsou zdaleka tak zřejmé a jednoznačné. Proto bylo navrženo mnoho adaptivních hypotéz, snažících se vysvětlit promiskuitní chování u samic. Adaptivní hypotézy tvrdí, že samice má z mimopárových kopulací nějaké výhody (geneticky kvalitnější potomky). Empirické evidence pro takové výhody ovšem často chybí a adaptivní vysvětlení tak zůstává poměrně kontroverzním tématem. To vedlo ke vzniku neadaptivních hypotéz, které předpokládají, že samičí promiskuita se mohla vyvinout a udržet jako vedlejší produkt selekce na jiný znak, ačkoliv nemusí existovat žádné výhody pro samice. Neadaptivní hypotézy jsou však zatím často opomíjené. Cílem této práce je zhodnotit výhody i nevýhody promiskuity pro obě pohlaví a poukázat na některé limitace studií zabývajících se tímto tématem.

Klíčová slova: Mimopárové paternity, mimopárové kopulace, promiskuita, adaptivní hypotéza, neadaptivní hypotéza, pohlavní výběr, limitace studií